

Влиза учителката. Скоро тя узнава за Митковата „халва“ и виква на децата да хвърлят халвата, защото ще имъ изгорятъ ржцетъ.

— Каква халва, каква стипца! вика уплашено, учителката. Това е сода за сапунъ. Тя гори страшно и мжно се измива. Да не сте хапнали отъ нея?

— Не, — отговарятъ децата. Ние само я близахме,

— Това е добре. Инакъ, ако бѣхте глътнали отъ нея, всички щѣхте да измрете. Содата за сапунъ е страшно отровна.

Едва сега децата се уплашиха и почнаха да плачатъ.

— Щомъ не сте глътнали отъ содата, нѣма да ви стане нищо, побърза да ги успокои учителката. Нѣколко дни ще ви поболятъ устнитѣ и языка, докато заздравятъ раничкитѣ, а тѣзи, които сж погълнали слюнкитѣ си, ще поболедуватъ по-дълго и ще имъ мине.

Така и стана. Едни оздравяха за день—два, други имаха главоболие, повръшаха и чувствуваха остри болки въ корема.

Дълго време следъ това децата разправяха съ смѣхъ за Митковата халва.

Ал. Шайтановъ

